

Balada o Mikulášské nadílce

Ivo Jahelka

1. Na svatýho Mikuláše zneužili anděla,
kdo takové hříchy páše, já, to se přece nedělá,
anděl byla Božena, koleda, dvěma čerty zmožena, kole-koleda,
nadílku jí schovali, koleda, nemravně se chovali, kole-
koleda,
nebe, peklo, Lucifer, to nebylo, kluci, fér,
s nezletilým andělem páchat hříchy na těle.

2. Zajistili indicie - uhlí, pytel, pometlo,
začla pátrat policie, já, všechno se to popletlo,
nevěděla Božena, koleda, kým že byla zmožena, kole-koleda,
byli černý, veliký, koleda, a brblali "budliky", kole-
koleda,
nedělali cavyky, měli rudý jazyky
a chlupatý ocasy, čerti patří do basy!

R: Mikuláš ztratil plášť, Božka věneček,
byl to prej mladej Frej a s ním Němeček.

3. Předvolali všechny čerty ze Lhoty a okolí,
řekli Božce: "Teď vyber ty, co tě táhli do polí."
Stáli tam jak telátka, koleda, ta čertovská čeládka, kole-
koleda,
oblečení do masek, koleda, rohy, pytel, opasek, kole-koleda,
Božka, málem v kómatu, měla poznat po hmatu,
po čichu a po hlase, trefit sotva mohla se.

4. Z toho plyne naučení pro nevinné andílky,
že není úsměv zaručený, já, z mikulášské nadílky,
vzpomeňte si na Božku, koleda, a čertovskou škrabošku, kole-
koleda,
dřív by církev snaživá, koleda, ji upálila zaživa, kole-
koleda,
nestačily důkazy na pekelný úkazy,
lepší doma nocovat než s čertama obcovat!

R: Mikuláš ztratil plášť, Božka iluze,
říkali ve Lhotě v samoobsluze.